

Sygn. akt I C 1332/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Małgorzata Hajduczenia**

Protokolant: Magdalena Kalata

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2014 roku w Bielsku Podlaskim

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.

przeciwko E. K.

o zapłatę kwoty 21 323,41 złotych

I. Zasądza od pozwanego E. K. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K. kwotę 21 323,41 zł (dwadzieścia jeden tysięcy trzysta dwadzieścia trzy złote czterdzieści jeden groszy) z odsetkami umownymi w wysokości zmiennej stopy procentowej stanowiącej czterokrotność obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 12783,92 złotych od dnia 30 lipca 2013 roku do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego E. K. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K. kwotę 3 484 zł (trzy tysiące czterysta osiemdziesiąt cztery złote), w tym kwotę 2417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

III. Wyrokowi co do pkt I w zakresie kwoty 21 023,41 złotych nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 1332/13

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. domagał się zasądzenia od pozwanego E. K. kwoty 21 323,41 złotych z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 12 783,92 złotych od dnia 30 lipca 2013 roku do dnia zapłaty oraz wnosił o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Rejonowy L.w elektronicznym postępowaniu upominawczym postanowieniem z dnia 6 listopada 2013 roku w sprawie VI Nc-e (...)wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim (k. 5)

Powód (...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K.w toku postępowania przed Sądem Rejonowym w Bielsku Podlaskim podtrzymał żądanie pozwu i domagał się zasądzenia od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając roszczenie powoływał się na umowę pożyczki nr (...)zawartą w dniu 31 lipca 2009 roku, na podstawie której pierwotny wierzyciel (...) Bank S.A.z siedzibą we W.udzielił pozwanemu E. K.pożyczki w kwocie 17 535,07 złotych, zaś pozwany

zobowiązał się do spłaty zadłużenia na warunkach określonych w/w umowie i Regulaminie Udzielanych Kredytów i Pożyczek/wydawania i używania kart kredytowych (...) Bank S.A. Wskazał, że w związku z nieuregulowaniem w terminie zaległości Bank wypowiedział pozwanemu umowę oraz wezwał go do zapłaty, a wierzytelność objęta pozwem stała się wymagalna od dnia 9 maja 2011 roku. Podnosił, że pozwany mimo działań windykacyjnych nie uregulował w pełni powyższego zadłużenia w terminie wyznaczonym przez Bank, a w/w należność została zbyta w dniu 7 czerwca 2013 roku przez (...) Bank S.A. na rzecz strony powodowej, którego organem upoważnionym do reprezentowania jest (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. z siedzibą w K.. Powód podał, że poinformował pozwanego o cesji wierzytelności pismem z dnia 9 lipca 2013 roku oraz wezwał go do zapłaty zaległości, wskazując jednocześnie, że w przypadku jej zapłacenia sprawa zostanie skierowana na drogę sądową. Pozwany nie uregulował zadłużenia w wyznaczonym terminie. Odnosząc się do sposobu określenia należności objętej pozwem wskazał, że obejmuje ona kapitał w wysokości 12 873,92 złotych, odsetki umowne w wysokości 1647,15 złotych, odsetki karne w kwocie 6892,43 złotych oraz dalsze odsetki, które obciążają pozwanego od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty obliczone od kwoty kapitału zgodnie z umową z dnia 31 lipca 2009 roku według zmiennej stopy procentowej.

Pozwany E. K. na rozprawie w dniu 15 stycznia 2014 roku, po ostatecznym sprecyzowaniu stanowiska uznał powództwo co do kwoty 21 023,41 złotych wnosząc o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie. Wniósł także o nieobciążanie go kosztami procesu, gdyż poprzedni wierzyciel posiada już tytuł egzekucyjny, na podstawie którego Komornik Sądowy działający przy Sądzie Rejonowy w B. R. J. prowadzi egzekucję. Podnosił, że wpłacił powodowi na poczet zadłużenia kwotę 300 złotych

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Bezsporne w sprawie jest, że pozwany E. K. zawarł w dniu 30 lipca 2009 roku z (...) Bankiem Spółką Akcyjną z siedzibą we W. umowę pożyczki Nr (...) - europażyczka na karcie VISA, na mocy której udzielono mu pożyczki w kwocie 17 535,07 złotych. Pozwany zobowiązał się do spłaty pożyczki w 48 miesięcznych płatnych w kwotach i w terminach określonych w harmonogramie spłat, zaś ostatnia rata wyrównawcza miała być płatna do 9 sierpnia 2013 roku (§ 1 ust.1 i § 2 ust. 1 i 2 umowy -k. 12-14).

Nie było kwestionowane, że pozwany E. K. zaprzestał spłaty pożyczki.

W związku z zadłużeniem pozwanego, pierwotny wierzyciel (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wystawił w dniu 2 kwietnia 2012 roku bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) odnośnie należności głównej w kwocie 14 019 złotych, odsetek umownych w kwocie 1647,15 złotych, odsetek karnych w kwocie 3162,26 złotych, kosztów windykacji w kwocie 70 złotych oraz dalszy należnych odsetek, któremu Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2012 roku w sprawie (...) nadał klauzulę wykonalności, a następnie wszczął egzekucję w sprawie (...)

Z informacji uzyskanej od Komornika Sądowego działającego przy Sądzie Rejonowym w B.R. J. prowadzącego postępowanie egzekucyjne w sprawie (...) wynika, że aktualny stan zadłużenia pozwanego E. K. wynosi 22018,59 złotych, w tym odsetki 8529,75 złotych i należność główna 13 489 złotych, natomiast zaległość pozwanego na datę 7 czerwca 2013 roku (wytoczenia powództwa) wynosiła 21341,22 złotych. (k. 46- notatka urzędowa).

Poza sporem pozostaje także, że (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. umową przelewu z dnia 7 czerwca 2013 roku zbyła stronie powodowej wierzytelność przysługującą jej w stosunku do pozwanego wynikającą z umowy pożyczki Nr (...) z dnia 30 lipca 2009 roku. (k. 15-17)

Pismami z dnia 15 lipca 2013 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. przesała pozwanemu przesądowe wezwanie do zapłaty oraz zawiadomił o dokonanej cesji wierzytelności na rzecz powoda. (k. 19-20).

Pozwany, po wytoczeniu powództwa na poczet zadłużenia dokonał u strony powodowej wpłaty kwoty 300 złotych.

Wpłata 300 złotych dokonana przez pozwanego została zaksięgowana przez stronę powodową na poczet jego zadłużenia. Stan zadłużenia pozwanego na dzień 29 stycznia 2014 roku wynosił 21404,99 złotych. (k. 41 akt).

Zgodnie z treścią art. 720§ 1 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości

W myśl art. 509 § 1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.(§ 2).

W myśl natomiast art. 513 § 1 kc dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

W piśmiennictwie zauważono, że przy analizie stosunku dłużnik – cesjonariusz szczególnie uwidaczniają się dwie zasady, charakteryzujące ten stosunek. Pierwsza dotyczy nabycia przez cesjonariusza w drodze przelewu wierzytelności tylu praw, ile miał cedent. Wyraża to paremianemo in alium plus iuristransferre potest quam ipse habet. Cesjonariusz nie może więc żądać od dłużnika świadczenia w większym rozmiarze niż cedent. Druga zasada dotyczy sytuacji prawnej dłużnika, która nie może ulec pogorszeniu na skutek przelewu w stosunku do tej, jaką dłużnik miał przed przelewem (J. Mojak (w:) Kodeks..., s. 162; H. Ciepła (w:) Komentarz..., s. 595; B. Łubkowski (w:) Kodeks..., s. 1225). Z wierzytelnością po przelewie pozostają zatem związane wszystkie zarzuty dłużnika, które mogły być podnoszone w stosunku do poprzedniego wierzyciela (cedenta).

Wskazuje się na trzy rodzaje zarzutów: te, które przysługiwały dłużnikowi w stosunku do cedenta, zarzuty osobiste dłużnika oraz zarzuty dotyczące samej umowy cesji (nie będące zarzutami ani osobistymi, ani służącymi w stosunku do cedenta)

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Materiał zgromadzony w sprawie potwierdza zarówno istnienie zobowiązania pozwanego, jak i jego wysokości.

Przedstawione przez powoda dokumenty i wyliczenia nie zostały przez pozwanego skutecznie zakwestionowane i podważone. Pozwany na rozprawie w dniu 15 stycznia 2014 roku uznał powództwo co do kwoty 21 023,41 złotych, nie kwestionował ani faktu zaciągnięcia zobowiązania ani wysokości zadłużenia co do kwoty uznanej.

Zgodnie z treścią art. 213 § 2 kpc Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Przyjmuje się, że uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności materialnej pozwanego, który za zasadne uznaje zarówno roszczenie powoda, jak i przyznaje uzasadniające je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne, a w konsekwencji godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu (zob. wyrok SN z dnia 14 września 1983 r., III CRN 188/83, OSNC 1984, nr 4, poz. 60).

Sąd jest związany uznaniem. Obowiązany jest jednak dokonać oceny, czy czynność ta nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Dokonując analizy materiału dowodowego Sąd nie dopatrył się jakichkolwiek przesłanek, określonych w art. 213 § 2 kpc, do uznania tego aktu dyspozycji procesowej pozwanego za niedopuszczalne.

Mimo uznania przez pozwanego roszczenia w zakresie kwoty 21 023,41 złotych, w ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Wprawdzie pozwany na poczet zadłużenia, po wytoczeniu powództwa, wpłacił kwotę 300 złotych, tym niemniej aktualny stan zadłużenia pozwanego jest wyższy niż na datę składania pozwu, zaś wpłata została zaliczona na poczet roszczenia odsetkowego.

Mając na względzie powyższe, Sąd na podstawie art. 720 §1 kc, art. 509 §1 i 2 kc orzekł jak w pkt I w sentencji wyroku.

O odsetkach Sąd rozstrzygnął w myśl art. 481 § 1 kc zasądzając je zgodnie z żądaniem pozwu.

Sąd nadał także wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie kwoty uznanej przez pozwanego bazując na przepisie art. 333§1 pkt 2 kpc.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z 6 pkt 5 rozporządzenia MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Dz.U.2013.461 j.t.) zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu obciążając nimi w całości pozwanego.

SSR Małgorzata Hajduczenia